

jící, dále pak na vlastní žádost českoslovenští příslušníci, kteří dosáhli hodnosti doktora veškerého lékařství, vykonali fyzikální zkoušku a bydlí v místě neb obvodu sborového soudu. Do seznamu stálých znalců lékařů u sborových soudů první stolice s trestní pravomocí v sídlech sborových soudů druhé stolice mohou však býti zapsáni toliko lékaři, kteří nad to vykonali aspoň jednoroční praxi v universitním ústavě pro soudní lékařství.

(2) U každého sborového soudu druhé stolice povede se seznam stálých znalců chemiků. Do něho budou zapsáni na vlastní žádost českoslovenští příslušníci, kteří vykáží náležité vzdělání odborné; o způsobilosti žadatele bude vyžádán posudek vysoké školy.

(3) Ministr spravedlnosti určí dobu, po kterou mohou býti do seznamu stálých znalců lékařů (chemiků) na vlastní žádost zapsáni též jiní lékaři (chemikové), kteří vykonávali již aspoň pět let praxi lékařskou (chemickou).

(4) Odepře-li stálý znalec lékař (chemik) bez zákonného důvodu podati nález nebo posudek, bude ze seznamu škrtnut. Stejně bude škrtnut ten lékař (chemik), o němž se prokáže, že nemá dostatek odborných vědomostí.

(5) Rozhodnutí o zápisu do seznamu a o škrtnutí ze seznamu přísluší předsedovi sborového soudu, u kterého se seznam vede.

§ 4.

Poplatky znalců lékařů a chemiků v trestním řízení stanoví vládní nařízení.

Čl. III.

Zrušují se § 119 odst. 1. býv. rak. tr. ř., §§ 228 a 239 býv. uh. tr. ř., zák. čl. XI/1890 a ony předpisy zák. čl. I/1883, jež se týkají zkoušky soudně lékařské.

Čl. IV.

(1) Tento zákon nabude účinnosti tři měsíce po vyhlášení.

(2) Provésti jej ukládá ministrům spravedlnosti, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r. Dr. Tiso v. r.

Dr. Hodža v. r.

108.

Zákon ze dne 13. července 1927

o provedení úmluvy mezi československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 29. května 1925, a úmluvy mezi československou republikou a královstvím Italským ze dne 4. května 1926, o plnění smluv o pojištění na život a důchody.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ustanovení obsažená v úmluvě mezi republikou československou a republikou Rakouskou ze dne 29. května 1925 o plnění smluv o pojištění na život a důchody, které sjednaly rakouské životní pojišťovny s pojišťovny československými a československé pojišťovny životní s pojišťovny rakouskými, a v úmluvě mezi republikou československou a královstvím Italským ze dne 4. května 1926 o plnění smluv o pojištění na život a důchody, které sjednaly italské pojišťovny s pojišťovny československými a československé pojišťovny s pojišťovny italskými, mají, pokud upravují otázky vyhrazené zákonodárství československé republiky, moc zákona.

§ 2.

Vláda může vydati nařízením podrobnější předpisy k provedení obou úmluv uvedených v § 1 tohoto zákona.

§ 3.

Zákon tento nabývá působnosti pro obor každé z úmluv v § 1 zmíněných dnem, kdy dotyčná úmluva stane se účinnou; provede jej ministr vnitra v dohodě s ministry financí a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Černý v. r.

109.

Zákon ze dne 12. července 1927,

kterým se vláda zmocňuje, aby převzala státní záruku za úvěr určený k výstavbě veletržních paláců v Praze.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby převzala státní záruku jako rukojmí a plátce za výpůjčky do 45.000.000 Kč, slovy čtyřicetipět milionů korun československých, s případným příslušenstvím, které budou poskytnuty tuzemskými peněžními ústavy na vybudování veletržních paláců v Praze.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provéstí jej ukládá se ministru průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministry financí a veřejných prací.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Peroutka v. r.

110.

**Zákon ze dne 14. července 1927
o železniční přepravě.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Mezinárodní úmluva o přepravě zboží po železnicích (M. Ú. Z.) a Mezinárodní úmluva o přepravě cestujících a zavazadel po železnicích (M. Ú. C.), jež byly sjednány v Bernu a podepsány dne 23. října 1924, nabývají vyhlášením ve Sbírce zákonů a nařízení moci zákona.

(2) Vládě se ukládá, aby nařízením opatřila, čeho je třeba ku provedení těchto mezinárodních úmluv, zejména pokud jde o vyhlášení počátku a konce jejich účinnosti ve styku s jednotlivými státy.

§ 2.

(1) Zásady mezinárodních úmluv uvedených v platnost podle §u 1 budou platiti též pro vnitrozemskou přepravu železniční, pokud budou pojaty do železničního řádu přepravního, a to i pro takové druhy zásilek, o nichž mezinárodní úmluvy výslovně nejednají.

(2) Železniční řád přepravní upravující přepravu vnitrozemskou vydá vláda nařízením, které může též upravití se všeobecnou závazností poměry, pro které zákonný předpis má ustanovení jen podpůrná.

§ 3.

Vládním nařízením budou upraveny také všeobecné podmínky platnosti tarifů železnicemi vydávaných, zejména tarifních slev železnicemi poskytovaných, a podle potřeby určena maximální výše tarifních sazeb a poplatků.

§ 4.

Zákon ze dne 27. října 1892, č. 187 ř. z., zák. čl. XXV/1892, zákon ze dne 15. července 1877, č. 64 ř. z., a zákon ze dne 25. května 1890, č. 89 ř. z., jakož i jiné předpisy odporující tomuto zákonu pozbývají platnosti, jakmile vejde v účinnost nová úprava podle tohoto zákona.

§ 5.

Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr železnic a to, pokud jde o § 1 v dohodě s ministrem věcí zahraničních, pokud jde o § 2 v dohodě s ministrem spravedlnosti, a pokud jde o § 3 v dohodě s ministry průmyslu obchodu a živností a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Srdínko v. r.
za ministra Najmana.